

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 lipca 1959 r.

Nr 63

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 322 — nr 276 z dnia 27 czerwca 1959 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników 535
- 323 — nr 234 z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie werbunku robotników 536

ZARZĄDZENIA:

- 324 — nr 122 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1959 r. w sprawie przekazania Ministrowi Rolnictwa uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu środkami ochrony roślin 537
- 325 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 lipca 1959 r. zmieniające zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w 1959 r. 537
- 326 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 lipca 1959 r. w sprawie ustalenia wzoru pisma przydzielającego mieszkanie służbowe oraz wzoru umowy najmu takiego mieszkania 537
- 327 — Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1959 r. zmieniające zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1959 r. w sprawie ustalenia wysokości odsetek bankowych 542

INSTRUKCJA

- 328 — Ministra Finansów z dnia 8 lipca 1959 r. w sprawie zarachowywania przez przedsiębiorstwa państwowe wpływów i wydatków z tytułu kar umownych za niewykonanie umów dostawy 542

322

UCHWAŁA Nr 276 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1959 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników.

W celu podwyższenia wynagrodzenia za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się wynagrodzenie za pracę najniżej zarabiających pracowników w sposób określony niniejszą uchwałą.

§ 2. 1. W razie gdy przy zastosowaniu dotychczasowych stawek płacy, z wyłączeniem:

- dodatków za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatków zakaźnych,
- dodatków za pracę nocną,
- wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych,
- równowartości świadczeń w naturze lub ekwiwalentu pieniężnego za takie świadczenia,

wynagrodzenie pracownika za pełny wymiar godzin pracy wynosi mniej niż 600 zł miesięcznie — wypłaca się mu wynagrodzenie w kwocie 600 zł miesięcznie.

2. Pracownikom wynagradzanych miesięcznie, obowiązanych do pracy w niepełnym wymiarze godzin pracy, kwota określona w ust. 1 podlega odpowiedniemu zmniejszeniu.

3. Za opuszczoną godzinę pracy, za którą pracownikowi nie przysługuje wynagrodzenie, od kwoty 600 zł (ust. 1) lub od kwoty ustalonej zgodnie z ust. 2 odlicza się po 3,10 zł.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do pracowników wynagradzanych według systemu dniówkowo-premialowego, akordowego lub prowizyjnego.

§ 3. Dotychczasowe stawki płac podstawowych pozostają bez zmiany; premie, dodatki i inne dopłaty, których wysokość określana jest w stosunku procentowym od płacy podstawowej, oblicza się od dotychczasowej podstawy, nie niższej jednakże od stawki zł 2,60 za godzinę.

§ 4. Przepisy uchwały nie dotyczą pracowników młodocianych w I i II roku nauki zawodu oraz w okresie przyuczenia do określonej pracy.

§ 5. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 15 lipca 1959 r. zarządzenia niezbędne dla prawidłowego wykonania uchwały.

§ 6. Minister Finansów przeniesie z rezerwy budżetowej do budżetów odpowiednich jednostek kwoty niezbędne do wykonania uchwały.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania w terminie do dnia 15 lipca 1959 r. zarządzenia, zwalniającego od podatku od wynagrodzeń wynagrodzenia miesięczne pracowników niższe od 651 zł, poczynając od wypłat wynagrodzenia za lipiec 1959 r.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Finansów do uznania przekroczeń zaplanowanego funduszu płac, wynikających z wypłaty wynagrodzeń podwyższonych na mocy niniejszej uchwały.

§ 9. Upoważnia się organy spółdzielczości do odpowiedniego zastosowania przepisów uchwały — w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej — do osób zatrudnionych w spółdzielniach.

§ 10. Postanowienia niniejszej uchwały nie wprowadzają zmian obowiązujących przepisów, ustalających górną granicę wynagrodzeń za pracę, nie powodującą zawieszania wypłaty renty pracującym rencistom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz